

Magyar Péter: megfutamodásból jeles

2025 január 30. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A magyar függetlenséget veszélyeztet? Tisza-üzeneteket nehéz lett volna eladni a dombóvári kampányban.

Dombóvár és környéke nem zárvány, ahol a kormánypártok tarolnak, míg az ország más választókerületeiben toronymagasan vezet a baloldal. Pedig az ellenzéki „beszél? fejek”, elemz?k, influenszerek most, a Tolna megyei

id?közi választás toronymagas fideszes sikere után ezt akarják elhíttetni. Próbálják menteni a mundér becsületét, hiszen az ? világukban már októberben bekövetkezett a trendforduló, ekkor érte utol náluk a Fideszt a Tisza Párt, s?t azóta már tíz százalékkal el?zi is Magyar Péter a kormányoldalt.

Eközben a „legnépszerűbb” párt elnöke mondvacsinált, nevetséges okokból inkább visszavonulót fújt, 2026-ig nem áll rajtvonalhoz egyetlen parlamenti id?közi választáson sem.

Pedig ezeken kellene megmutatni az er?t, a meccset a pályán kell lejátszani, nem az öltöz?ben.

A meghátrálást azzal indokolta, hogy ebben a parlamentben nem fog asszisztálni a rendeleti kormányzáshoz, az Országgy?lésnek szerinte semmilyen érdemi szerepe nincs az ország irányítása szempontjából. Pedig nem is olyan rég még azzal érvelt a saját uniós mandátumának felvétele mellett, hogy milyen jó is lesz az, hogy európai képvisel?ként lesz joga a magyar parlamentben is felszólalni. Így tudja majd szembesíteni a kormányoldalt a „hazugságaival”. Különös logika, hiszen ennek alapján kötelessége lett volna a Tisza Pártnak jelöltet állítania Dombóváron, egy tisztas parlamenti képvisel? akár minden nap el?adhatta volna Magyar mantráját az Országházban. Ett?l szerencsére megkímélt minket a sors.

Magyar az üres szövegével a magyar ellenzéki ethosznak is nagy pofont adott. Amennyiben a Magyar Péter-i utat választotta volna 1989-ben, a Kádár-rendszer utolsó évében Tamás Gáspár Miklós (SZDSZ), Raffay Ern?, Debreczeni József és Roszik Gábor (MDF), akkor nekik sem szabadott volna elindulniuk az akkori id?közi választásokon. De ?k a valódi, elnyomó diktatúrában is vállalták azt, amit a demokráciában Magyar Péter nem mer vállalni, hiszen ? csak a handabandázáshoz, a h?börgéshez ért, valójában gyáva vállalni a versenyt, a valódi kihívást. Az is tény, hogy a rendszerváltás után az id?közi választások többségét ellenzéki indulók nyerték. Magyar magabiztossága csak álca, valójában fél szembenézni a valósággal, a vereséggel, hiszen az egója nem t?ri, hogy van nála sokkal jobb választás. Pedig van.

Ehhez a meghunyászkodó politizáláshoz asszisztál a baloldali média, a korábbi ellenzéki pártokat ejt?, sárba taposó balos holdudvar, akik eddig vígan szolgálták Gyurcsány Ferencet. Viszont az els? adandó alkalommal átzsilipeltek Magyarhoz, amikor a globalista hálózat, az uniós mainstream politika levette a kezét a hazai posztkommunista, liberális törpepártokról.

Az elvtelenségük és az Orbán-gy?löletük miatt Magyarra tettek minden tétet, aki személyes sértettsége miatt elárulta az egykori politikai közösségét, volt feleségét, gyermekei édesanyját és barátait is. Kiváló választás, morális alapon is egymásra találtak, olyanok ?k így együtt, mint borsó meg a héja.

Az elmúlt hónapokban azon dolgoztak, hogy a közvélemény-kutatási eredményeikkel Magyar Péter körül gravitációs er?teret próbáltak kiépíteni. Ezzel az volt a cél, hogy a még megmaradt kis pártok balos szavazóit is mágnesként vonzzák. Csakhogy Dombóváron ebben az értelemben is zavar lépett fel az er?ben, hiszen a Tiszán kívüli ellenzék jól szerepelt, a szavazói nem maradtak távol a voksolástól. A Mi Hazánk húsz és a Demokratikus Koalíció tíz százaléka kimondottan jó eredményt jelentett. A balos holdudvar sikerjelentései ellenére nem tudta az egész volt ellenzékét bedarálni. A valóságban – nem a Facebookon – ez és természetesen a kormányváltó hangulat is hazugság.

Magyar Péter tehát semmit nem nyert azzal, hogy nem indult az id?közi választáson, csak a pártja gyengeségét és önmaga stratégiai hibáját er?sítette meg. Ugyanis a virtuális építkezés nem jelent társadalmi beágyazottságot, a közösségi oldalán naponta szállított h?börgés, uszítás, az álhírgyártás, a hazudozás magabiztos lózungjai csak az internetközösség tereiben hatékonyak. De ebben korábban például a méltán elfeledett Jobbik-elnök, Jakab Péter is sikeres volt. Nem véletlen a folyamatos kommunikációs trükközés, hiszen Magyar az el?re hozott választások újévi követelésével elé akart vágni a még csak feltételezett dombóvári Fidesz-sikernek. De ez csak blöff, hiszen nincsenek jó lapjai. Csakhogy a Fidesz–KDNP-vel legkés?bb 2026-ben valahogy szembe kell majd nézni, és ne legyen kétségünk, már most remeg ett?l a lába.

Egy tisztán listás választáson – amilyen a tavaly nyári uniós szavazás volt – kétségtelen, hogy elért közel harminc százalékot, de jöv?re az egyéni választókerületekben d?l el a verseny. Bizony-bizony az olyan településeken, mint Dombóvár és Bonyhád.

Amikor tehát a telefonok a zsebekbe kerülnek, a laptopokat és a tableteket kikapcsolják, és a valósággal kell szembenézni, máris megváltozik a politikai helyzet. A választási kampányban az emberek szemébe kell majd nézni és azokat is gy?zködni kell, akik nem a Tisza szimpatizánsai.

Az ilyen helyzetekben pedig kiderül, hogy a gy?lölködés korlátozott szavatosságú, hiszen a magyarok dönt? többsége nem folytonos feszültségben, Magyar Péter-i készültségben akar élni; nem szeretnek folyton hadakozni, meg kiabálni, mindent ócsárolni.

?k alkotják azt a nyugodt er?t, amely Dombóváron is bizonyította, hogy szó sincs itt diktatúráról, elnyomásról. Ezért szavaztak Tolnában is arra a politikai er?re, amelyben megbízhatnak, er?t sugároz, és a kormányzása alatt érezhet?en jobbá váltak az életfeltételeik, mint amit korábban tapasztaltak. 2010-hez képest helyreállt a közbiztonság, megsz?nt a társadalmi feszültség, a választók nem küzdenek devizahitelekkel, ki tudják fizetni a rezsizámlát, és ami a legfontosabb, hogy mindenki, aki el akar helyezkedni, talál magának munkahelyet.

Az olyan pártok, amelyek mögött a korábbi politikai szerepl?k, háttéremberek, globalista, illetve brüsszeli érdekkörök sejlenek fel, veszélyt jelentenek erre a stabilitásra. Aki a rezsicsökkentés ellen érvel Brüsszel folyosóin vagy a magyar helyett ukrán zászlós pólóban üldögél az EU parlamenti ülésteremben az értelmetlen háború folytatása mellett kiállva, ne várjon arra, hogy idehaza mindenki önfeledten tapsol majd neki. Ezeket a magyar függetlenséget veszélyeztet? Tisza-üzeneteket nehéz lett volna eladni egy dombóvári kampányban, de ne legyen kétségünk, ugyanígy nehéz lesz el?adni a 2026-os korteskedésben is, s?t azt sem lehet majd megspórolni, hogy a tisztásokat ezekkel szembesítsék.

Nem lehet majd mindenhol ott Magyar Péter, hogy magyarázza a bizonyítványt, vagy letiltsa a jelöltek nyilatkozatát.

Tolnában sem volt helyben ismert és elismert tiszás jelölt, kérdés, hogy az ország összes egyéni körzetében apróhirdetésen keresztül kiket lehet majd összetoborozni. Az organikusán kiépül? pártszervezetet, kohéziót, összetartást, csapatszellemet nem lehet Nagy Ervin-szavallással, Rost Andrea-áriával vagy dörgedelmes Facebook-kirohanásokkal helyettesíteni. De az is kérdés, hogy meddig lehet még folyamatosan elfutni az éles helyzetek el?l, miközben a politikában a teljesítményt csak a választási eredmény bizonyítja. A következ? id?közi választás március 23-án, az ellenzéki fellegvárban, Újpesten lesz. Itt hogy adják majd el? a szégyenteljes visszavonulást Tisza-gy?zelemként?

Pindroch Tamás

A szerz? az Alapjogokért Központ vezet? elemz?je

www.magyar nemzet.hu

Ajánló

